

ת"פ 11358/12/20 - מדינת ישראל נגד סלאמה אבו סבילה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 11358-12-20 מדינת ישראל נ' אבו סבילה ואח'
תיק חיצוני: 874013/2020

לפני כבוד השופט טל לחיאני שהם
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ורד חזן
נגד
נאשם סלאמה אבו סבילה
ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן

החלטה בעניין נאשם 1

לפני בקשת המאשימה להורות על חילוט רכבו של נאשם 1.

1. ביום 13/09/21 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות קשירת קשר לביצוע פשע והסגת גבול.

כעולה מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 02/11/20 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, נסע נאשם 1 ברכב מסוג טויוטה טנדר ויגו מ.ר. 8990066 (להלן: "**הרכב**"), שניים אחרים נסעו ברכב מסוג טויוטה ויגו מ.ר. 8389766, ואחרים נסעו ברכב טויוטה מ.ר. 8630664.

קודם ליום 02/11/20 קשר הנאשם קשר עם אחרים לצורך גניבת עופות מחווה חקלאית בכך שהשתתף בתכנון הגניבה.

ביום 02/11/20 ביצעו האחרים פריצה וגניבה של עופות מאותה חווה, תוך שימוש ברכב טויוטה, שאיננו הרכב נשוא החלטה זו, לצורך גניבת העופות.

כעולה מעובדות האישום שני בכתב האישום מתוקן, ביום 01/11/20 בשעת ערב הגיע נאשם 1, עם אחרים, למושב תלמים לאזור הלולים של המתלון, נכנס לחווה ובכך הסיג גבול כדי לבצע עבירה.

2. ביום 28/12/21 טענו ב"כ הצדדים לעונש, במסגרת ההסדר, לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, ובאותו היום אף נגזר דינו של הנאשם.

3. ב"כ המאשימה עתרה במעמד הטיעונים לעונש להורות אף על **חילוט הרכב**.

עמוד 1

בטיעונה ציינה כי מחומר הראיות עולה כי הגם שהרכב רשום על שם אחר, מחקירת הבעלים הרשום ומחקירת נאשם 1 עולה כי המחזיק בפועל של הרכב הוא נאשם 1 ומשכך יש להורות על חילוט הרכב.

ב"כ נאשם 1 לא חלק בטיעונו על שאלת הבעלות, אלא מיקד טענתו בכך שמעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה כל שימוש של נאשם 1 ברכב האמור לצורך ביצוע העבירה, שכן, בהתאם להסדר, הודה נאשם 1 באישום הראשון, בו מוזכר הרכב, בביצוע עבירה של קשירת קשר בלבד - עבירה שלא בוצעה באמצעות הרכב.

4. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ) קובע כי לבית המשפט סמכות, בנוסף על כל עונש שיטיל, להורות על חילוט חפץ "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ". ממשיך הסעיף וקובע כי ניתן לחלט חפץ אם הוא ניתן כשכר בעד ביצוע מעשה העבירה, כאמצעי לביצועה, או כשכר או אמצעי לביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה בה הורשע הנידון.

בע"פ 623/78 סורני נגד מדינת ישראל (25/06/79) התווה בית המשפט העליון עקרונות לשימוש בסעיף 39 לפסד"פ. בפסק דינו קבע בית המשפט העליון כי ניתן להורות על חילוט חפץ רק אם "בית המשפט השתכנע שנעשתה עבירה בחפץ או לגביו..." ודוק, "התייחסות למעשה עבירה שנעשה בחפץ או לגביו... מכוונת לא רק לנסיבות בהן שימש החפץ בגדר אובייקט למעשה העבירה... אלא גם למקרים שבהם שימש החפץ ככלי לביצוע העבירה..."

זאת ועוד, הסעיף מדבר על מעשה עבירה ולא על העבירה עצמה. "משמע, החפץ או השימוש בו אינם חייבים לייצג יסוד נבדל ונפרד מיסודותיה של העבירה, אלא יכולים להוות חלק מן ההשתלשלות העובדתית אשר על יסודה ועל פיה נערך האישום".

דהיינו, ככל שיוכח כי הרכב שימש כחלק מהשתלשלות העובדתית של האישום, ובכך שימש ככלי לביצוע העבירה, קמה לבית המשפט סמכות להורות על חילוט הרכב.

5. כאמור, ב"כ הנאשם לא חלק על היות נאשם 1 המחזיק בפועל ברכב ועל כן לצורך החלטה זו אניח כי אכן כך הדבר. בעניין זה אציין כי צודקת ב"כ המאשימה כי העובדה שהרישום הפורמלי של הרכב הוא על שמו של אחר, איננה מונעת חילוט חפץ כל עוד הוכח כי מבצע העבירה הוא המחזיק בפועל של החפץ. במקרה דנן, כעולה מעדות הבעלים הרשום של הרכב, הוא איננו המחזיק הבלעדי של הרכב (עדות עאמר אבו סבילה, שורות 2-12), ומעדותו של נאשם 1 עולה כי הוא העושה שימוש בפועל ברכב (עדות הנאשם 1 מיום 23/11/20 שורות 21-26).

6. על אף האמור, סבורני כי במקרה דנן לא ניתן להורות על חילוט הרכב שכן בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן הרכב כלל לא שימש לביצוע העבירה.

מעבר לעובדה שנאשם 1 הודה בנסיעה ברכב ביום ביצוע העבירה, אין כל אינדיקציה כי אותו רכב שימש למעשה העבירה. זאת בשונה מרכב אחר שבאמצעותו הגיעו לכאורה אחרים למקום ביצוע העבירה ואף שימש לאיסוף העופות הגנובים. ודוק, הנאשם הודה בביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך שסייע לתכנן את מעשה הגניבה. הא ותו לא. משלא קיימת כל אינדיקציה כי הרכב שימש לביצוע מעשה העבירה שיוחסה לנאשם 1, הרי שלא קמה עילה לחילוט הרכב.

7. משכך, בקשת החילוט לרכב זה בלבד נדחית.

8. להעביר ההחלטה לידיעת ב"כ הצדדים.

9. המאשימה תודיע תוך 7 ימים מהיום האם הרכב התפוס דרוש כראיה לצורך ניהול ההליכים כנגד נאשמים אחרים בפרשייה זו.

ככל שהרכב איננו דרוש לצורך ניהול ההליכים כנגד אחרים בפרשייה זו, הרכב יושב לידי בעליו הרשום.

10. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ב, 30 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.